

## POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **B.M.**

skazanego z art. 197 § 3 pkt 2 k.k. w zw. z art. 197 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 30 października 2019 r.,

żądania sędziego w przedmiocie wyłączenia sędziego,

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k.

### **p o s t a n o w i ł:**

**wyłączyć Sędziego Sądu Najwyższego Małgorzatę Gierszon od rozpoznania wniosku skazanego B.M. o znówienie postępowania sądowego zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego w B. z dnia 15 września 2015 r., sygn. akt III K (...), utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 10 grudnia 2015 r., sygn. akt II AKa (...).**

### **UZASADNIENIE**

W dniu 8 lipca 2019 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek skazanego B.M. o wznowienie postępowania sądowego zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego w B. z dnia 15 września 2015 r., sygn. akt III K (...), utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 10 grudnia 2015 r., sygn. akt II AKa (...). Sprawę zarejestrowano pod sygn. akt IV KO 87/19, a do jej rozpoznania wyznaczono w drodze losowania Sędziego Sądu Najwyższego Małgorzatę Gierszon.

W dniu 6 sierpnia 2019 r. Sędzia Sądu Najwyższego Małgorzata Gierszon złożyła oświadczenie wskazujące, że winna zostać wyłączona od rozpoznania

przedmiotowego wniosku o wznowienie postępowania, gdyż rozpoznawała kasację obrońcy skazanego od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 10 grudnia 2015 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w B. z dnia 15 września 2015 r., sygn. akt III K (...), która postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2016 r., sygn. akt IV KK 194/16, została oddalona, jako oczywiście bezzasadna. Tym samym – w ocenie Sędziego Sądu Najwyższego Małgorzaty Gierszon - w sprawie zaistniała przesłanka z art. 41 § 1 k.p.k., uzasadniająca wyłączenie Jej od rozpoznania przedmiotowej sprawy, gdyż podniesione w piśmie skazanego inicjującym postępowanie wznowieniowe okoliczności dotyczą również tej materii, która była, a nawet musiała być (z uwagi na regulację z art. 536 k.p.k.) przedmiotem oceny w postępowaniu kasacyjnym.

### **Sąd Najwyższy zważył, co następuje.**

Zgodnie z art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie.

Pojęcie bezstronności należy rozumieć jako obiektywną bezstronność sędziego, w tym zarówno subiektywne poczucie sędziego co do własnej bezstronności, jak i jego bezstronność w odbiorze zewnętrznym opartą na zobiektywizowanych przesłankach i analizowaną przez odwołanie się do oceny sytuacji dokonanej przez przeciętnego, rozsądnie rozumującego obserwatora procesu (por. wyroki TK: z 27.01.1999 r., K 1/98, OTK-A 1999/1, poz. 3, oraz z 20.07.2004 r., SK 19/02, OTK-A 2004/7, poz. 67; uchwała SN z 26.04.2007 r., I KZP 9/07, OSNKW 2007/5, poz. 39; wyroki SN: z 8.01.2009 r., III KK 257/08, LEX nr 532400, oraz z 18.03.2009 r., IV KK 380/08, LEX nr 491543). W orzecznictwie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka także wskazuje się na aspekt subiektywnej i obiektywnej bezstronności sędziego. Kryterium subiektywne opiera się na ocenie osobistego przekonania sędziego orzekającego w danej sprawie, przy czym osobista bezstronność członka składu sędziowskiego jest dorozumiana, chyba że pojawią się dowody przeciwne. Natomiast kryterium obiektywne nakazuje ustalić, czy sędzia daje wystarczające gwarancje, by wykluczyć jakąkolwiek uprawnioną wątpliwość co do jego bezstronności na podstawie jego zachowania, a nawet pewnych pozorów. W przypadku kryterium

obiektywnego musi zostać rozważone, czy istnieją podlegające ustaleniu fakty, które mogą wzbudzić wątpliwości co do bezstronności sędziego. W tej mierze nawet odbiór w oczach opinii publicznej może mieć pewne znaczenie (por. wyroki ETPC: z 10.10.2000 r., 42095/98, *Daktaras v. Litwa*, LEX nr 76722, oraz z 10.04.2003 r., 39731/98, *Sigurdsson v. Islandia*, LEX nr 78238) – zob. Dariusz Świecki, Komentarz aktualizowany do art. 41 Kodeksu postępowania karnego, stan prawny 01.08.2019 r.)

Mając na uwadze z jednej strony treść pisma skazanego inicjującego postępowanie wznowieniowe (w którym zasygnalizowano przede wszystkim rażące naruszenie w toku postępowania przygotowawczego i sądowego prawa oskarżonego do obrony), a z drugiej strony fakt, że SSN Małgorzata Gierszon brała udział w rozpoznaniu kasacji od wskazanego wyżej orzeczenia Sądu II instancji, tym samym wypowiadając się już odnośnie wystąpienia przesłanek z art. 439 § 1 k.p.k., dotyczących m.in. naruszenia prawa do obrony, uzasadnione jest twierdzenie, że SSN Małgorzata Gierszon dążąc do zachowania konsekwencji i jednolitości rozstrzygnięć, podejdzie do sprawy z określonym nastawieniem, zgodnym z wyrażonym wcześniej w sprawie stanowiskiem.

W świetle powyższego, w ocenie Sądu Najwyższego przedstawione przez Sędziego Sądu Najwyższego Małgorzatę Gierszon argumenty uzasadniają wyłączenie Jej od rozpoznania wniosku skazanego B.M. o wznowienie postępowania sądowego zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego w B. z dnia 15 września 2015 r., sygn. akt III K (...), utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 10 grudnia 2015 r., sygn. akt II AKa (...).

Z tego względu Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

as